

Official Selection

tiff

Toronto International
Film Festival 2019

MOSTRA INTERNAZIONALE
D'ARTE CINEMATOGRAFICA
LA BIENNALE DI VENEZIA 2019
Official Selection

Emma

Pablo Larraín filmje

Szinopszis

Ema, huszonéves reggaeton táncos, (Marina Di Girolamo) Gastón, harmincas koreográfus (Gael García Bernal) egy kortárs, experimentális társulat tagjai Valparaíso városában. Egy véletlen baleset következtében örökbefogadott fiuk, Polo állami gondozásba kerül, ami miatt házasságuk is zátonyra fut. Ema szó szerint a tűzzel játszik, amikor egy előre megtervezett, ördögi forgatókönyv mentén mindent visszaszerez, amit elvettek tőle.

Az Oscar-díjra jelölt *No* (2012) és *Jackie* (2016) rendezője, Pablo Larraín ezúttal egy chilei kikötőváros fiatal, androgün művészeinek színes, ám viszontagságos életét vázolja fel, aminek középpontjában a tánc, a szexualitás és a modern család áll. Az elektronikus zene ikonikus alakja, Nicolas Jaar diktálja az ütemet Ema kíméletlen küzdelméhez, amelyet az avított szabályok és anakronisztikus beidegződések ellen folytat. Marina Di Girolamo a Z-generáció felkent istennőjeként bukkan fel Valparaísoban és fityiszt mutat az álszent társadalomnak. Kirobbanójátékát Gael García Bernal úgy ellenpontozza, ahogy még sosem láttuk. *Ema* a 76. Velencei Filmfesztivál versenyprogramjában okozott meglepetést, majd az összes fontos őszi filmfesztivál (Toronto, San Sebastian, London) a műsorára tűzte, hogy aztán a kritikusok a 2019-es év egyik legeredetibb filmes élményeként értékeljék.

**Pablo,
Larraín**

A Santiagóban született
Pablo Larraín, ma Chile
egyik legikonikusabb
filmrendező-producere,
aki saját cége,
a Fabula képviseletében
munkálkodik.

Filmográfia

2019: Ema
2016: Jackie
2016: Neruda
2015: A Club
2012: No
2010: Post Mortem
2008: Tony Manero
2006: Fuga

Filmjei radikálisak, nem átlag nézőnek szánja azokat: az erőszak és a társadalmi konfliktus állandó elemei műveinek. Brutálisan őszinte alkotásai Chilét közelebb hozta a világ számára, nevezetes trilógiája Chile 15 évnyi történelmét fedi le 1973-tól kezdődően (Salvador Allende miniszterelnökségének utolsó napjait bemutató *Santiago '73*) 1978-on keresztül (*Tony Manero* a Pinochet-diktatúra terrorját ábrázolja) egészen 1988-ig (a *No* Pinochet bukását mutatja be). Larraín munkásságnak másik jellegzetessége, hogy szokatlan nézőpontból és rendhagyó vizualitással vizsgálja alanyait. A Pinochet elleni merényletet az író-rendező egy furcsa szerelmi történeten keresztül ábrázolja - egy John Travoltát imitáló tolvaj (*Tony Manero*) és egy ellenzéki kampány-szakember történetén keresztül. A *Fugában* egy fiatal zeneszerző megőrülését követhetjük, amint egy elveszett remekmű után nyomoz, míg *A klub* c. filmje egy tengerparti házba száműzött pedofil papokról szól, akik végül így se kerülhetik el, hogy szembenézzenek bűneikkel. *A klub* számos elismerést zsebelt be: Golden Globe jelölést kapott legjobb idegennyelvű film kategóriában és elnyerte a Zsűri Nagydíját a Berlinálén. Legutóbbi filmjei, a *Neruda* és a *Jackie* szintén nagy nemzetközi szenzációk voltak, amiről az Oscar, a Golden Globe és a SAG (a *Jackie* esetében) jelölések is tanúskodnak.

Pablo, Larraín

Mikor kezdett el
foglalkoztatni a reggaetón
tánc?

Mesélj Emaról,
a főhősnőről egy kicsit.
Mit akar Ema az élettől?

A film előtt nem különösebben érdekelt a reggaetón. A forgatás közben viszont ráéreztem, hogy a filmben reprezentált generáció miatt is vonzódik annyira ehhez a zenéhez. Mindenhol ez a ritmus szól, hiszen a popkultúrából ered. Nem lehet megkerülni. A reggaetón a kultúra része, önálló etikai és esztétikai értéke van, amit most kezdek megérteni. Sokat tanulok belőle és tulajdonképpen valamennyire már a szívemhez nőtt.

Ema valójában egy paradigma: egy különböző karakterekből gyúrt karakter. Lány, anya, testvér, feleség, szerető és vezető. Nagyon erőteljes személyiség, de egyfajta gyengéd nőiességet is reprezentál. A fő motivációja a radikális individualizmus, pontosan tudja, hogy képes bármit elérni, amit kitűz maga elé és bárkit meghódítani, ha éppen arra van szükség. Anya szeretne lenni, azt akarja, hogy egy család vegye körül, ezért talán a szeretet az, ami a leginkább motiválja.

Pablo Larraín
interjú

Milyen a dinamika Ema
és Gastón között,
mi köti össze őket olyan
szorosán?

Hol találtál rá a főszereplőre,
Mariana Di Girolamora?

Egy olyan párt alkotnak, akikben sok a közös: munkájuk, kulturális érdeklődésük és a tánc. Mély szerelem fűzi őket egymáshoz. Úgy néz ki, mintha kapcsolatuk egyáltalán nem működne, miközben egészen organikusan egészítik ki egymást.

Láttam róla egy képet az újságban. Megkerestem őt és találkoztunk egy kávézóban, hogy kicsit jobban megismerjük egymást. A beszélgetés tizedik percében felajánlottam neki a szerepet. Úgy éreztem, hogy valami meghatározhatatlan karizma lengi körül és ez a rejtélyesség több szinten is megjelenik nála – intellektuálisan, fizikálisan és érzékileg is. Mariana tökéletesen testesíti meg Emát, generációjának pop-punk kultúrájának vezéralakját, aki a nézőt egy eddig ismeretlen, titokzatos világba röpíti el.

A filmjeid arról híresek, hogy a múltat boncolgatják – az Ema a jövővel teszi ugyanezt?

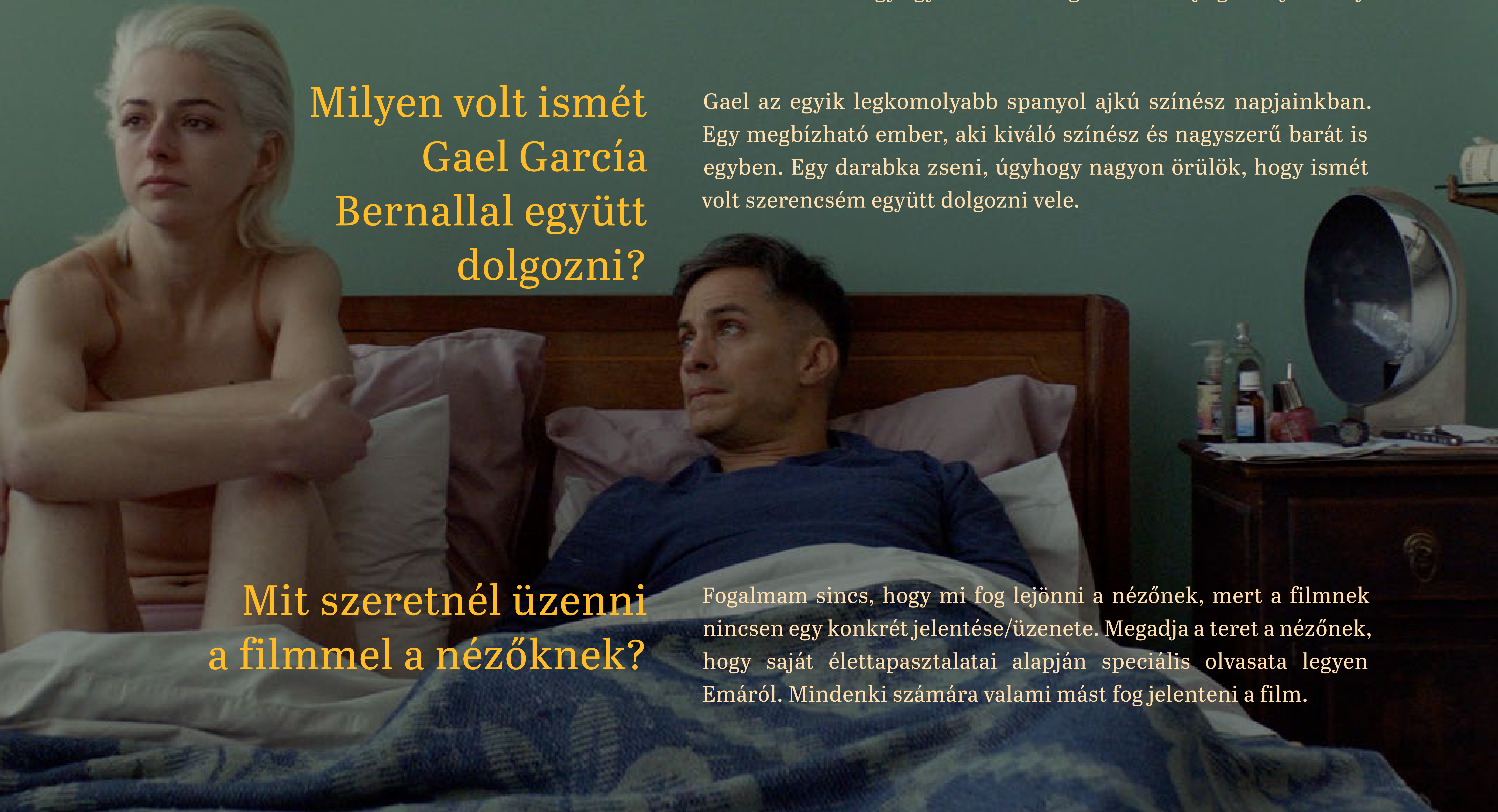
Nem gondolom, hogy a jövőt elemezné, inkább a jelenre próbál reflektálni. A filmben megjelenő korosztály valószínűleg ebben a században született, vagy az előzőnek a végén, egy olyan generáció részei, akik szégyen nélkül táncolhatnak. A testükkel és a zenével úgy tudják kifejezni magukat, ami az én generációm számára teljesen ismeretlen. Ez az első filmem, ami a kortárs Chilével foglalkozik és egy olyan generációval, ami nem a sajátom. Tehát ez számomra is egy egyszerre felvilágosító és lenyűgöző új élmény.

Milyen volt ismét Gael García Bernallal együtt dolgozni?

Gael az egyik legkomolyabb spanyol ajkú színész napjainkban. Egy megbízható ember, aki kiváló színész és nagyszerű barát is egyben. Egy darabka zseni, úgyhogy nagyon örülök, hogy ismét volt szerencsém együtt dolgozni vele.

Mit szeretnél üzeni a filmmel a nézőknek?

Fogalmam sincs, hogy mi fog lejönni a nézőnek, mert a filmnek nincsen egy konkrét jelentése/üzenete. Megadja a teret a nézőnek, hogy saját élettapasztalatai alapján speciális olvasata legyen Emáról. Mindenki számára valami mást fog jelenteni a film.

Mariana Di Girolamo Arteaga egy santiagói művészcsaládba született 1990-ben. Paolo Di Girolamo és Lucía Arteaga Vial képzőművészek gyermeke, Claudia Di Girolamo Quesney színésznő unokahúga és Claudio Di Girolamo Carlini, híres olasz színházi író-rendező unokája.

Mariana a chilei katolikus egyetem színművészet szakán tanult. A *PITUCA SIN LUCAS* c. sorozatban kapta meg legelső szerepét 2014-ben, amit a *Pobre Gallo* (2016), majd a *PERDONA NUESTROS PECADOS* (2017), *RÍO OSCURO* (2019) című sorozatok követték. Első színházi szereplése a 2015-ös Shakespeare-adaptáció, *A VIHAR* (dir. Juan Radrigán) volt, 2018-ban pedig a *RÓMEÓ ÉS JÚLIÁ*ban (dir. Carlos Urra) is szerepet kapott. Az első nagyjátékfilmje a Leonardo Medel rendezte *CONSTITUTION* (2015) c. film volt. Az *EMA* az első filmes főszerepe.

Mariana Di Girolamo

A többszörösen díjnyertes színművész, Gael García Bernal első szerepeit Mexikóban kapta. Ezután a londoni Central School Speech and Drama-n folytatta a tanulmányait. Szerepelt többek között Alejandro Gonzalez Inarritu *KORCS SZERELMEK* és *BÁBEL*, Alfonso Cuarón *ANYÁDAT IS!*, Carlos Carrera *AMARO ATYA BŰNE*, Walter Salles *CHE GUEVARA: A MOTOROS NAPLÓJA*, Pedro Almodóvar *ROSSZ NEVELÉS*, James Marsh *A KIRÁLY*, Michel Gondry *AZ ÁLOM TUDOMÁNYA*, Hector Babenco *EL PASADO*, Carlos Cuarón *RUDO Y CURSI*, Fernando Meirelles *VAKSÁG*, Lukas Moodysson Mamut, Jim Jarmusch *AZ IRÁNYÍTÁS HATÁRAI*, Icíar Bollain *ISMERETLEN FÖLD*, Pablo Larrain *NO* és *NERUDA*, Roberto Sneider *MEGŐRJÍTESZ SUSANA*, valamint Pablo Fendrik *EL ARDOR* c. filmjében. 2016-ban az Amazon gyártotta *MOZART IN THE JUNGLE* c. sorozatért Golden Globe-díjat kapott. A Disney-Pixar koprodukcióban készült *COCO* c. animációs filmben Héctor hangját kölcsönözte, ami elnyerte az Oscar-díjat 2018-ban legjobb animációs film kategóriában.

Első rendezői kreditje a *DÉFICIT* c. film volt. Az ő nevéhez fűződik a *THE LETTER* c. rövidfilm, (a *8* c. film egyik szegmense), a *LUCIO* c. rövidfilm (a *REVOLUCIÓN* c. mexikói szkeccsfilm egyik epizódja) valamint a *LOS INVISIBLES*, négyrészes rövid-dokumentumfilm sorozat is, amit az Amnesty International részére készített. A *MOZART IN THE JUNGLE* és az *AQUÍ EN LA TIERRA* sorozat több epizódját is ő rendezte. Második nagyjátékfilmes rendezése a *CHICURATOES* a Cannes-i Filmfesztiválon debütált 2019-ben.

A portrait of Gael García Bernal, a young man with dark hair, wearing a dark grey long-sleeved shirt and dark overalls. He is looking slightly to the left with a neutral expression. The background is a solid, muted purple color.

**Gael
García Bernal**

Szereplők

Mariana Di Girolamo: Ema

Gael García Bernal: Gastón

Paola Giannini: Raquel

Santiago Cabrera: Aníbal

Cristián Suárez: Polo

Adatok

Eredeti cím: Ema

Játékidő: 102 perc / **Képarány:** 2.39:1

Formátum: 2K / **Gyártási év:** 2019

Nyelv: spanyol nyelven, magyar felirattal

Hordozók: DCP, BRD

Stáb

Rendező: Pablo Larraín **Forgatókönyv:** Guillermo Calderón, Pablo Larraín, Alejandro Moreno **Operatőr:** Sergio Armstrong (ADFCH) **Vágó:** Sebastián Sepúlveda **Zeneszerző:** Nicolas Jaar **Díszlettervező:** Estefanía Larraín **Koreográfus:** José Vidal **Jelmeztervező:** Muriel Parra, Felipe Criado **Smink és haj:** Margarita Marchi **Hangmérnök:** Roberto Espinoza **Executive Producer:** Rocío Jadue, Mariane Hartard **Társproducer:** Paula Kraushaar, Catalina Adoni, Alfredo Adoni **Producer:** Juan De Dios Larraín **Produkciós cég:** Fabula

magyarhangya